

розробника. Отож проблема академічної недоброчесності є прямо корельованою зі все вищим обсягом інформаційного контенту освітнього середовища закладу вищої освіти (і зрозуміло, ставленням конкретної особи до правил застосування інформації). Саме тому частина авторів наукових праць не завжди охоче наповнює інституційний репозитацій та платформи дистанційного навчання, аж до поки не переконається в тому, що матеріал вже набув ознак захищеності авторських прав.

Через це добір інформаційного контенту та особливості його репрезентації є показовим чинником привабливості та коректності діяльності університету, зокрема через створене відкрите освітнє середовище закладу.

Матеріал представляє авторське бачення зазначеної проблематики, тому не потребує посилань на використані джерела інформації.

КОЛЕКЦІЇ ЕЛЕКТРОННИХ ОСВІТНІХ РЕСУРСІВ ЯК СКЛАДНИК ІНФОРМАЦІЙНОГО КОМФОРТУ ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

А. Г. Гуралюк, кандидат педагогічних наук, старший науковий співробітник, завідувач відділу цифрових технологій і комп'ютерного забезпечення

Вітчизняний науковець Л. Амлінський, розглядаючи бібліотечний комфорт, вводить поняття інтелектуально-інформаційного комфорту, під яким він розуміє стан інтелектуальної задоволеності, що виникає унаслідок необхідної і достатньої зручності доступу до інформації людини у процесі її інформаційної діяльності. Науковець відзначає, що сприйняття людиною рівня інтелектуально-інформаційного комфорту є індивідуальним, проте воно залежить від рівня соціального розвитку суспільства [1]. Розглянемо взаємозв'язок інформаційного комфорту та освітнього середовища.

В активі фахівців чимало визначень і тлумачень поняття «освітнє середовище». Автором одного із найзагальніших трактувань є О. Савченко: «сукупність умов і впливів, які створюють основу для навчання, виховання, розвитку учнів». Саме так називає освітнє середовище сучасний український дидакт [2, с. 493]. Погоджуючись з О. Топузовим, відзначимо, що нині, система освіти, як і навчальні заклади, функціонує в інформаційному просторі сучасного суспільства, що розвивається багатовекторно і характеризується незчисленною множиною створених природою та людиною об'єктів і відношень між ними. Сьогодні у інформаційному суспільстві середовище системи освіти є інформаційно-освітнім за домінантним субстратом (інформацією), що лежить в основі цих феноменів [4].

Очевидно, що побудова освітнього (освітньо-інформаційного середовища) не є самоціллю. Розбудова освітнього середовища має сенс лише у зв'язку із підвищенням ефективності пізнавальної діяльності. Активізація ж пізнавальної діяльності може відбуватися за умови створення певної інформаційної насиченості та інформаційного комфорту, що забезпечують інтелектуальні комунікації, самовираження особистості, можливість широкого

та вільного доступу до необхідної інформації. Інформаційний комфорт створюється за допомогою ефективно організованих джерел інформації: бібліотеки, інформаційної комп'ютерної бази тощо.

Одним із напрямів підвищення ефективності організації джерел інформації є побудова «цифрових колекцій». Під цим поняттям розуміємо систематизовану сукупність електронних документів та інших цифрових об'єктів, об'єднаних загальною ознакою, із забезпеченням до них доступу і можливості використання разом із метаданими, що описують цифрову колекцію. Цифрові об'єкти можуть об'єднувати в колекцію за змістовим наповненням, типами документів (текстові, рукописні, картографічні, нотні та ін.), хронологією, призначенням, видами джерел тощо [3].

Тому то застосування цифрових технологій, зокрема побудова цифрових колекцій, є загальносвітовою тенденцією, яка значно вплинула на форму та якість представлення інформації для кінцевого користувача. Вивчення наявних у ЕБ цифрових колекцій показало, що сучасні технології дозволяють зберігати електронні копії реальних об'єктів високої якості, проте їх ідентифікація та пошукові можливості у багатьох випадках потребують доопрацювання.

Віртуальні колекції все повніше використовуються як в освіті, так і в інших сферах людської діяльності. Це зумовлено зручністю зберігання та роботи із структурованою з їх допомогою інформацією та безпековими рішеннями [5]. Використання високоякісних цифрових колекцій є ще одним кроком до забезпечення інформаційного комфорту кінцевого користувача.

Список використаних джерел

1. Амлінський Л. Бібліотечний комфорт: розкіш чи веління часу. *Бібліотечний вісник*. 2010. № 3. С. 39–44. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/bv_2010_3_6 (дата звернення: 12.10.2023).
2. Савченко О. Я. Дидактика початкової освіти : підручник. Київ : Грамота, 2012. 504 с.
3. Сенченко Н. Актуальні питання формування цифрових колекцій електронних бібліотек. *Вісник книжкової палати*. 2023. № 1 (318). DOI: [https://doi.org/10.36273/2076-9555.2023.1\(318\).15-25](https://doi.org/10.36273/2076-9555.2023.1(318).15-25).
4. Топузов М. Інформаційно-освітнє середовище навчальних закладів. *Директор школи*. 2018. № 9/10 (825–826). С. 17–25. URL: <https://core.ac.uk/reader/159118760> (дата звернення: 23.04.2023).
5. Guraliuk A. Collections of digital resources. *Digital transformations in culture : Scientific monograph*. Riga, Latvia : Baltija Publishing, 2023. P. 163–187. DOI: <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-319-4-10/>.